

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg mener stadig væk ikke, at man kan gå ind og løse nogle problemer med boligstøtte. Den gør, at man kan blive i sin bolig og opretholde en god boligstandard. Men når vi taler om at løse fundamentale sociale problemer, så mener jeg altså ikke, at det skal gøres i den her debat. Så er det noget med at bringe folk i job. Så er det nogle helt andre faktorer, som jeg mener er meget mere vigtige at få på banen. Og så kan man selvfølgelig altid komme og sige, at 25 kr. her og 25 kr. er med til at forringe en livssituation. Det er selvfølgelig også rigtigt, men jeg mener bare, at det her er et fornuftigt sted, i og med at vi nu skaber fuldstændig gennemsigtighed.

Kl. 14.35

For fru Line Barfod må også anerkende, at det jo var helt tilfældigt, om ens indkomst sluttede højt oppe lige ved at være ved den næste tusinde, eller om den var helt nede i de lave ender. Det var det, der var afgørende for afrundingen. Det synes jeg da sådan set også var meget tilfældigt, hvor man har befundet sig på den skala. Det kan da heller ikke være Enhedslistens politik.

Til hr. Villy Søvndal vil jeg sige: Jeg har ikke noget behov for at snakke udenom. Det her er, kan man sige, et forslag, hvor der er nogle, der ikke får den stigning, de måske havde en forventning om. Det står da selvfølgelig fuldstændig lysende klart. Men det er jo ikke nogen penge, man har fået, og derfor er det ikke noget, vi tager fra nogen, men stigningen bliver mindre. Det synes jeg også vi har gentaget gang på gang.

Så vil jeg godt lige sige med hensyn til at kommentere Rådet for Socialt Udsatte rapport: Rådet for Socialt Udsatte har vi jo nedsat i den borgerlige regering, fordi vi godt ville have nogle tal på bordet. Vi ville sådan set godt have et modspil. Vi synes, at der var nogle, der måtte være talerør for de allersvageste grupper. Vi har ikke noget at sammenligne med. For den tidligere regering havde åbenbart ikke lyst til at have den slags råd eller lave den slags opgørelser. Så man kan ikke tale om ny fattigdom. Det her er billedet af, hvordan det ser ud nu. Det er der ikke nogen, der har tegnet før.

Så er der spørgsmålet om de 200.000 fattige børn. Det er en undersøgelse, der er lavet fra 1984 til 2001, før denne regering trådte til. Men derfor skal vi da se på tallene. Men forværringerne er altså sket under både en borgerlig regering og en socialdemokratisk regering, der har

siddet 9 år ved magten. Så håber jeg, det er ude af verden i den her debat, og vi kan diskutere det en anden gang.

Men til fru Lissa Mathiasen vil jeg sige, at jeg mener, det er ganske udmærket, at der er en grænse, fordi der også er meget administration ved at sende små beløb på gaden. Det er jo ikke det samme som det her, hvor man skærer lidt ned. Det er i forvejen nogle, der skal have nogle midler. Her sætter man en grænse i forhold til, hvad der administrativt er af omkostninger også i forhold til at udbetale relativt små beløb.

Formanden:

Så tager vi en bitte runde korte bemærkninger mere.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er fint, at ministeren mener, at man skal have folk i arbejde for at løse fattigdomsproblemet. Jeg er helt enig. Lad os straks komme i gang. Det ville oven i købet kunne give overskud i nogle tilfælde i de offentlige kasser, hvis man begynder at ansætte folk i stedet for at lade dem gå på dagpenge og kontanthjælp. Så det vil ministeren få Enhedslistens fulde støtte til straks at sætte i værk. Problemet er pensionister og førtidspensionister, for hvor er det lige, de skal komme i arbejde henne for at komme ud af deres fattigdomsproblemer? Men det har ministeren måske også et forslag til.

Det, der står tilbage, er stadig, at der er nogle mennesker, der simpelt hen har for lidt at leve af i dette land, så lidt, at de bliver defineret som fattige efter EU's fattigdomsgrænse. Dem gør ministeren med støtte fra Dansk Folkeparti nu endnu fattigere.

For mig er det sådan set ikke afgørende, hvornår de 200.000 børn er blevet fattige, men at de er det, og at man bør gøre noget for, at de får det bedre i stedet for at forringe deres vilkår, som ministeren er i gang med.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg synes egentlig, det er et lidt kedeligt menneskesyn at høre fra socialministerens side. Når det er penge, som borgerne skal have fra det offentlige, så er der ingen grænser for, hvor nemt det kan gøres at kræve penge op, at tage penge, og der er man parat til gå at med nidkærhed til sidste krone. Men når det er penge, som det offentlige skal give til borgeren, så er det lige